

Kanker is een uitnodiging om te leven!

Bij lezing van een artikel, in de Stentor van 14 maart j.l. getiteld: "Weer iets meer hoop voor kankerpatiënten" was de eerste vraag die in mij opwilde: meer hoop op wat? Hoop op nog meer bijverschijnselen dan die van de chemokuur en/of bestraling bekend zijn? Hoop op een levenseinde in erbarmelijke omstandigheden? Hoop op een eerdere dood dan wanneer de patiënt niet behandeld was door het reguliere medische circuit?

Het is prutsen
aan het eind

Het nieuwe middel Avastin wordt namelijk in een experimentele fase uitgetest in een aantal ziekenhuizen waaronder het Gelre te Apeldoorn. De kans op bijverschijnselen en de benoeming van de mogelijke bijverschijnselen komen niet in het artikel van de Stentor voor. Indien ik een kankerpatiënt zou zijn, zou ik die mogelijke bijverschijnselen heel graag willen weten, zodat ik een keuze heb. Of dit nieuwe middel Avastin, dat 'iets' verandert aan de bloedsomloop zodanig dat de bloedstoevoer naar de tumor wordt verminderd, werkelijk wat toevoegt aan een chemokuur en/of bestraling vraag ik mij ten stelligste af. Wat zijn de gevolgen van Avastin voor zoiets belangrijks en vitaals als de bloedsomloop van de lever, van de hersenen, van de longen en van de rest van het lichaam; wat gebeurt daarmee

wanneer de patiënt dit middel toegediend krijgt? Dat zou ik graag willen weten voordat ik, als ik kanker patiënt zou zijn, mijn toestemming aan zo'n experiment zou willen geven. En over het antwoord van de oncoloog zou ik een second en een third opinion zoeken om mijzelf goed te informeren teneinde niet naïef en submissief mee te gaan in het voorstel.

Uit het boek van Andreas Moritz "Cancer is not a disease" blijkt dat Avastin reeds in 2005 populair was in Amerika en dat het daar nu bekend staat als een zeer gevaarlijk en agressief middel.

Het 'succes' van de meeste klinische kankerstudies wordt afgemeten aan het slinken van de tumor, in plaats van aan het sterftecijfer.

Met andere woorden: vele patiënten overleden, terwijl de tumor wel geslonken was ten gevolge van de agressieve behandeling! Het lijkt dus een middel te zijn dat valt in de categorie: "operatie geslaagd, patiënt is dood". En dit middel wordt "legaal" toegestaan in Nederland!

Daarbij moet men ook beseffen dat bij het tijdelijk slinken van een tumor ten gevolge van chemotherapie of bestraling nooit in de medische wetenschap is aangetoond dat de kanker is genezen of voor verlenging van het leven heeft gezorgd.

Dat Avastin zo'n duur middel is, maakt op mij geen enkele positieve indruk maar stemt mij tot nadenken en bezorgdheid. Duur is niet altijd hetzelfde als kwalitatief goed en adequaat! Zeker niet na wat er zo bekend is geworden over de farmaceutische industrie, de laatste jaren. Ik vermoed dat de producenten en de grootaandeelhouders er behoorlijk aan zullen verdienen maar een garantie voor een goede werking van het middel is het feit dat het duur is allerminst. Het zal de premies die wij allen moeten betalen voor de zorgverzekeringen opnieuw omhoog doen gaan! Daar ben ik niet blij mee, niet voor mijzelf en niet voor alle andere burgers.

De financiële last van de zorgverzekering premies wordt alsmaar zwaarder. Maar wat mij ook beklemmt is de ethische schuld waar wij burgers onvrijwillig mee opgezadeld worden om mee te betalen aan behandelingen niet alleen van dit nieuwe middel Avastin maar ook van de peperdure behandelingen zoals chemokuur en bestraling, die tienduizenden euro's kosten terwijl deze behandelingen kankerpatiënten eerder van de wal in de

sloot helpen en veelal de dood ten gevolge hebben. Deze behandelingen mogen dan vaststaand protocol zijn in nagenoeg alle ziekenhuizen, en wettelijk zijn toegestaan, maar zijn ze echt wel genezend? Ten gevolge van dit beleid van de regering en van de zorgverzekeringen worden de burgers collectief verantwoordelijk voor de dood van vele kankerpatiënten, onze medemens.

Hebt u zich dat wel eens gerealiseerd?

Is er wel hoop op werkelijke genezing wanneer chemokuur of bestraling wordt toegepast? Ik ben zo goed als zeker: beslist niet.

Patiënten hebben uitzicht op een langere levensduur indien ze onbehandeld blijven en de oorzaken oplossen; die oorzaak ligt vaak in een onbewuste zelfdestructie. In een behandeling anders dan in het reguliere circuit kunnen patiënten inzicht krijgen in dit onbewuste proces en een nieuwe beslissing nemen of ze willen leven of doodgaan. De keuze voor het reguliere circuit kan bijdragen aan een versnelling van het onbewuste proces van zelfdestructie.

Chemotherapie, bestraling en chirurgie moedigen een slachtoffermentaliteit aan in de patiënt en het is zeer onwaarschijnlijk dat ze de oorzaak van de kanker genezen.

Hoezeer de reguliere medische wereld ook aanneemt en aan zijn patiënten voorhoudt dat chemokuur, bestraling en zelfs operatief verwijderen van tumoren 'geneest', het is mijn stellige overtuiging dat dit niet het geval is, leest u daar ook de boeken van de arts H. Moolenburgh eens op na! Het reguliere medische circuit doet voornamelijk symptomatische behandelingen (zelfs zeer gevaarlijke symptomatische behandelingen) en draagt nauwelijks bij aan oorzakelijke oplossingen noch aan genezing van kanker, een enkele geïnspireerde arts/specialist daar gelaten. Het is toch genoegzaam bekend dat chemokuur en bestraling niet alleen kankercellen maar ook gezonde/goed functionerende cellen doden en de immuniteit van de

meeste patiënten ernstig verzwakken!

Wist u dat de chemokuur zo giftig is dat wanneer een paar druppels op uw hand lekken daar gaten in branden? Kunt u zich voorstellen hoeveel gaten er in de bloedvaten, lymfebanen en organen, botten en beenmerg worden gebrand, wanneer iemand keer op keer deze chemokuren ondergaat?

De oncoloog vergeet de patiënt te informeren over het feit dat de wapens die hij gebruikt om de kanker te lijf te gaan dodelijke wapens zijn!

U kent zelf de voorbeelden uit uw eigen omgeving/familie. Dát zijn de vruchten van de reguliere geneeskunde! En dan wordt glashard beweerd: "We hebben er 'alles' aan gedaan".

Leven deze specialisten in de ziekenhuizen in een waan?

Lothar Hirneise heeft verscheidene oncologen persoonlijk gevraagd of zij zelf een chemokuur of bestraling zouden willen ondergaan wanneer er bij hen kanker wordt gediagnosticeerd. Hun antwoord was unaniem: nee! Wrang genoeg hebben medische specialisten wel het geld en de mogelijkheden om de hele wereld over te reizen en baat te hebben bij de nieuwste vindingen op dit gebied. Een gewone burger/patiënt beschikt meestal niet over deze financiële ruimte!

Zoals Terreingeneeskundige Dr. H.C.Moolenburgh in zijn voorwoord van het boek "100 Jaar medische leugens" zo treffend opmerkt ten aanzien van vele nieuwe medicijnen (ik citeer): "het is prutsen aan het eind". In mijn opinie zijn de oncologische protocollen te beschouwen als zeer risicovol prutsen aan het eind!

Reeds vanaf 1990 is bekend dat er geen wetenschappelijk bewijs is geleverd dat chemokuur de levens van kankerpatiënten verlengt. Dr. Ulrich Abel, een gerespecteerde epidemioloog van de Tumor Clinic van de universiteit van Heidelberg heeft zijn uitgebreide studie: 'Chemotherapie fortgeschrittene Karzinome' reeds op 10 augustus 1991 gepubliceerd in The Lancet, een zeer vooraanstaand medisch wetenschappelijk tijdschrift. Zijn conclusie is dat mensen ten gevolge van chemokuur ernstig verslechteren en dat kankerpatiënten zeer waarschijnlijk langer leven zonder chemokuur! Hij noemt chemokuur "a scientific wasteland".

Feitelijk wordt dit onderzoek al meer dan 10 jaar genegeerd door de medische wetenschap!

Deze waarheid is mogelijk veel te kostbaar voor de medische en farmaceutische industrie alsook voor de massamedia, die veel geld verdienen aan de

Geen wetenschappelijk bewijs dat chemokuur leven van kankerpatiënt verlengt

Reinigen van het lichaam is van levensbelang

reclames voor de farmaceutische industrie!

Het zou toch alleszins redelijk zijn wanneer niet alleen van de alternatieve artsen/ geneeskundigen geëist wordt dat zij kunnen bewijzen dat hun remedie geneest maar dat zo'n eis ook aan de regulier werkende artsen/specialisten wordt gesteld! Vele alternatief werkende artsen/geneeskundigen zullen geslaagde behandelingen kunnen tonen door een levende patiënt en mogelijk zelfs een gezonde mens voor het voetlicht te brengen, hetgeen bij reguliere oncologen minder gemakkelijk zal gebeuren. Maar net als bij het bewijzen van gezondheidsschade tengevolge van straling van zendmasten zal de Gezondheidsraad, de Inspectie of de MedischeTuchtraad wel weer iets vinden om er aan te ontkomen met de bewering dat een levend en gezond mens geen wetenschappelijk bewijs is!!!

Dan ga je je toch, als weldenkend mens, dingen afvragen, ik in ieder geval wel...

De uitspraak van oncoloog dr. Sandra Radema (ik citeer): "...iemand geneest er nu van, maar sterft dan misschien vijf jaar later aan een andere soort kanker. Ik heb mensen gezien die hier al met de derde soort kanker komen" lijkt de bevindingen van dr. Ulrich Abel te bevestigen.

Dus of er van genezing van de eerste vorm van kanker sprake is geweest, zoals oncoloog dr. Radema beweert is voor mij maar zeer de vraag.

Het lichaam kan niet genezen als het symptoom wordt weggehaald maar de oorzaak niet wordt aangepakt!

Ik vraag me bezorgd af of chemokuur en bestraling mogelijk zelfs kankerverwekkend zijn!

Ook radioactieve bestraling, hoe plaatselijk ook, is m.i. gevaarlijk en alles behalve genezend! Ieder logisch denkend mens met een beetje kennis van de anatomie en de fysiologie van het lichaam weet dat bloed stroomt door het lichaam, en dientengevolge stroomt bloed ook door een tumor en hieruit volgt dat dit dus ook gebeurt tijdens een radioactieve bestraling, hoe plaatselijk, goed gericht en kortdurend ook.

De bloedcellen worden tijdens de radioactieve bestraling vervormd of vernietigd, stromen verder het lichaam in, alsook er doorheen, stralen de opgeslagen radioactiviteit verder overal in het lichaam uit en zo kan er veel ontregeld raken en kunnen allerlei functies niet meer goed hun oorspronkelijke taken vervullen ten gunste van opbouw van immuniteit en gezondheid.

Het is voor mij niet verwonderlijk dat kanker patiënten vaak zo uitgeput raken, wanneer ze keer

op keer nieuwe chemokuren of bestralings trajecten ondergaan. Ik vind het persoonlijk dan niet raar dat mensen na verloop van tijd toch sterven (uitstel of met een mooi woord levensverlenging (!) noemt men dat in het reguliere circuit). Dr Ulrich Abel stelt dat kankerpatiënten langer zouden kunnen leven en in betere omstandigheden zonder chemokuur en/of bestraling! Ik vind het volkomen begrijpelijk dat steeds meer mensen het alternatieve circuit bezoeken en daar ook baat bij hebben.

Wanneer een patiënt toch doodgaat dan is kanker vaak niet de doodsoorzaak, maar de onbehandelde oorzaken van de kanker.

Kankerpatiënten krijgen met de huidige aangescherpte regels die de Koninklijke Maatschappij van Geneeskunde in samenspraak met minister Klink invoert niet meer de kans om hun krachten te verzamelen en hun zelfstandigheid op te eisen en te genezen of te sterven zoals zij dat zelf willen! Ook hun vrijheid van artsenkeuze en van de methode voor genezing wordt hen afgenomen. Een zeer kwalijke ontwikkeling. Dit is ingrijpen in de vrije wil van mensen! Naar mijn mening is dit in strijd met de Grondwet.

Oncologen gaan regelmatig op de stoel van GOD zitten wanneer zij aan een patiënt mededelen dat er

geen hoop meer is en dat ze zullen sterven. Soms worden zelfs de maanden concreet vernoemd. Dat vind ik een zeer kwalijke zaak! Een oncoloog mag wel naar voren brengen dat hij geen andere remedie dan die hem geleerd zijn in huis heeft en dat hij na inzetten van die methodes vaak aan het eind van zijn Latijn is. Dat is eerlijk, dat is menselijk. Geen arts is almachtig. Echter een 'doodvonnis' uitspreken is ongeoorloofd: dat zijn 'voodoo' praktijken.

Ik zal dat nader toelichten. De patiënt zit in een zeer kwetsbare situatie tegenover de arts en legt 'zijn genezing' in de handen van de arts/oncoloog. Op dat moment is het onbewuste van de patiënt open en afhankelijk en als de arts nu een dergelijk doodsoordeel geeft dan treedt deze binnen in het psychisch proces van de patiënt en zet daar een energetische beweging in werking (net als bij een vervloeking) en wel een beweging naar de dood. Alleen die mensen die dat oordeel van de arts/oncoloog buiten zich kunnen houden, er geen geloof aan hechten en hun eigen waarden over leven en dood en het innerlijk weten of het hun tijd is vertrouwen, die kunnen zich daarvan losmaken en hun eigen weg naar genezing vinden.

Dus geloof uw arts/oncoloog niet, het is maar een mens en op dat moment doet hij wel alsof hij GOD is maar door zich zo op te stellen verbergt hij zijn

eigen onmacht.

Als artsen eerlijk zouden zijn over hun eigen onmacht dan zouden patiënten mogelijk makkelijker in hun kracht komen om hun leven in eigen hand te nemen. Werkelijke genezing vraagt naar mijn overtuiging een totaal andere aanpak dan in de reguliere medische wereld c.q. in de binnen de oncologie toegepaste protocollen, gebruikelijk is.

Hoe ik dit zo stellig kan beweren?

Ik ben ervaringsdeskundige. Medio 2001 was ik in het reguliere medische circuit een zo bestempeld 'opgegeven geval'; de artsen voorspelden dat ik misschien nog zes maanden te leven had...en nu ben ik springlevend, sterk en gezond. Mijn genezing en die van vele anderen is het bewijs dat het anders kàn! U kunt zich daarvan vergewissen door onder meer het boekje te lezen van Harm Wagenmakers: 'Artsen uit de wereld van het Licht'. Overtuig uzelf!

Doet u eens de moeite om het boek te lezen van Andreas Moritz getiteld "CANCER IS NOT A DISEASE! It's a Survival Mechanism".

Ontdekt u zelf het verborgen doel van kanker, genees de oorzaken en leef gezonder dan ooit! Moritz beschrijft dat kanker het fysieke symptoom is dat weerspiegelt dat ons lichaam een laatste poging doet om specifieke het leven vernietigende oorzaken te elimineren. Hij beweert dat wanneer men de oorzaken verwijdert men de condities in gang zet om volledig te genezen, fysiek, emotioneel en mentaal. Hij beschrijft in zijn boekje stap voor stap hoe kanker ontwikkelt in het lichaam. Als je beseft hoe het symptoom kanker ontstaan is dan kun je het proces ook weer omkeren.

Ik ben het roerend met hem eens. Ik ben deze weg zelf gegaan, gedurende een aantal jaren: autonoom, zoekend, met vallen en opstaan. Ik wist toen niet dat er mensen waren zoals Andreas Moritz, Lothar Hirneise, André Schaap, en dr.V.P. Mohana Kumari die programma's en methoden hadden ontwikkeld voor werkelijke genezing. Bij mij heeft de weg die ik gegaan ben mijn autonomie, groei, bewustwording, kracht én levensvreugde vergroot. Het was een 'Louteringsweg'. Ik ben zeer dankbaar voor de kans die ik gekregen heb om deze weg te bewandelen, een weg, die ik overigens grotendeels alleen heb afgelegd, afgaand op mijn eigen innerlijke 'kompas', beschimpt en 'onder vuur' genomen door mijn leefomgeving, familie en vrienden. En zoals ik nu achteraf kan stellen: een weg die ik met succes heb afgelegd want ik ben geheel genezen! Ik

De artsen
voorspelden
dat ik nog zes
maanden te
leven had

Deze weg is
niet voor
iedereen
begaanbaar

koos voor mezelf en begon mijn lichaam te geven wat het nodig had.
En ik niet alleen, ik ken meer mensen die het gelukt is!

Iets wat nauwelijks bekend is onder het publiek is dat reinigen van het lichaam van levensbelang is om ziekten te voorkomen. En dat natuurlijk al na het slikken van antibiotica (!), en zeker na chemotherapie en bestraling die beide giftige afvalstoffen in het lichaam achterlaten bovenop de toxines die er allemaal al verzameld zaten in het lichaam van jongs af aan, tengevolge van allerlei verschillende oorzaken. Eigenlijk is het wenselijk véél eerder aan reinigingen te beginnen, zelfs het beste wanneer men zich nog 'gezond' voelt, zodat het lichaam nog krachtig genoeg is om ziektes te voorkomen en indien toch ziek geworden nog kracht genoeg heeft om te herstellen. Na chemotherapie en bestraling is het lichaam vaak te ernstig verzwakt en is reinigen ook te belastend in voorkomende gevallen.

Ik zelf heb in de loop van de laatste jaren vele reinigingskuren zelf gedaan thuis én elders, op verschillende wijzen en aangeraden door verschillende natuurgeneeskundige artsen. Ik heb een breed scala aan ervaringen. Vandaar dat ik in alle eerlijkheid kan zeggen dat de intensieve leverreiniging zoals Andreas Moritz deze beschrijft in zijn boek "The amazing liver and gallbladder flush" mij aangeraden door André Schaap voor mij het eerste begin van de weg terug is geweest. Daarna waren het de intensieve reinigingen van het maagdarm-

kanaal en de nieren, die ik bij het Europa Ayurveda College heb ondergaan en die ik als zeer effectief heb ervaren. Ik kan ze van harte aanbevelen.

Daarnaast is er meer nodig want mentaal, emotioneel en zelfs spiritueel dient er ook veel losgelaten te worden en naar nieuwe oplossingen te worden gezocht om het Leven weer de kans te geven die het verdient en het Leven te Leven zoals het voor/door de specifieke betrokken persoon zelf bedoeld is. De Ayurveda komt zeer overeen met wat Jezus leert; u kunt het nalezen in de leer van de Essenen, het vredesevangelie van de Essenen, van Bordeaux Szekely. Een 'Second of Third Opinion' is dan ook zeer aan te raden zodat iedere patiënt met kanker stof tot nadenken heeft en zelf kan kiezen voor de weg die hij of zij wil afleggen. In sommige gevallen is het natuurlijk stevig aanpakken en hard lopen om 'de doodsklok' vóór te blijven. Ik sta volledig achter wat ik in bovenstaande heb beschreven en besef tegelijkertijd dat deze weg niet voor iedereen begaanbaar is.

Het is bedroevend dat er zo weinig artsen, specialisten en psychotherapeutisch werkende professionals in het reguliere medische circuit zijn die gemotiveerd zijn om hun blikveld te verruimen, buiten de platgelopen paden van de reguliere geneeskunde op onderzoek uit te gaan en energie alsook tijd te besteden aan het onderzoeken van de alternatieve geneeskunde zodat er complementariteit (dit is aanvulling op elkaar) kan ontstaan en groeien.

Beatrijs Penn
bmchpenn@hotmail.com